

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 17.6.2021
Sayı : 1811

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Mahpus Haysiyeti ve Hakları Işığında Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz gerekçesiyle ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. 16.06.2021

Engin ALTAY

İstanbul Milletvekili

Grup Başkanvekili

Özgür ÖZEL

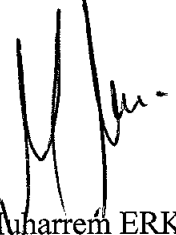
Manisa Milletvekili

Grup Başkanvekili

Engin ÖZKOC

Sakarya Milletvekili

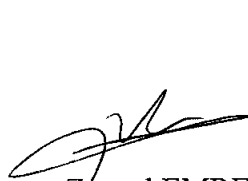
Grup Başkanvekili

Muharrem ERKEK

Çanakkale Milletvekili

İbrahim KABOĞLU

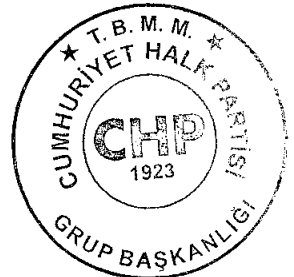
İstanbul Milletvekili

Zeynel EMRE

İstanbul Milletvekili

Sezgin TANRIKULU

İstanbul Milletvekili

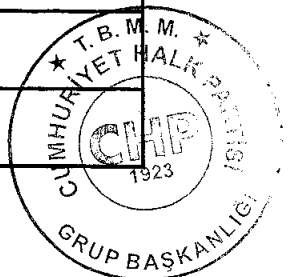

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	- İnsan Haklarını inceleme - Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Esas Komisyon	Adalet
Tarih : 18 Haziran 2021	Esas No: 2/3691

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK. LİĞİ	
17 Haziran 2021	
Numara:	

TBMM GENEL EVRAK	
17 Haziran 2021	
No: 829933	EBYS'ye AKTARILMIŞTIR

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
SERA KADIGİL	İSTANBUL	
AYSU BANKOĞLU	BARTIN	
ALPAY ANTMEN	MERSİN	
TURAN AYDOĞAN	İSTANBUL	
SÜLEYMAN BÜLBÜL	AYDIN	
MURAT EMİR	ANKARA	
CİHANGİR İSLAM	İSTANBUL	
ABDUHRAHMAN TUTDERE	ADİYAMAN	
UTKU ÇAKIRÖZER	ESKİŞEHİR	
RAFET ZEYBEK	ANTALYA	
TUFAN KÖSE	ÇORUM	
LEVENT GÖK	ANKARA	
BÜLENT TEZCAN	AYDIN	
ALİ MAHİR BAŞARIR	MERSİN	
ALİ HAYDAR HAKVERDİ	ANKARA	
SERVET ÜNSAL	ANKARA	
İRFAN KAPLAN	Gaziantep	
MAHMUT TANAL	İSTANBUL	
SEVDA ERDAN KILIÇ	İZMİR	
Hadise Enis Berberoğlu	İstanbul	
Sibel Özdemir	İstanbul	

GENEL GEREKÇE

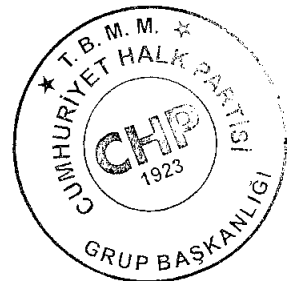
Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunu, ilke olarak özgürlüklerinden alıkonulmuş kişilerin durumlarına ve haklarına ilişkin düzenleme ve uygulamalar bütününe ilişkindir. Başka bir deyişle, özgürlüğünden alıkonulmuş kişi olarak mahpusa yönelik işlem ve eylemler bütünüdür. Bu konuda, genel ilke öncelikle belirtilmelidir: Mahpusluk, suç işlediği varsayılan veya hükmedilen kişiye uygulanan yaptırımdır. Daha doğru söyleyişle, demir parmaklık arkasına geçmek, yaptırımın kendisidir. Bu nedenle, infaz mevzuatı ile ilgili düzenlemelere, insan hakları genel kuramı açısından bakma gereği vardır. İnsan hakları kuramı, üç temel kavram üzerine inşa edilir:

- özgürlük,
- eşitlik,
- haysiyet.

Bu üçlü, mahpus açısından ne anlama gelir veya ne ölçüde geçerlidir?

- 1) Haysiyet: Suç işleyen kişi fiziki özgürlüğünden alıkonulmuş olsa da, “haysiyet dokunulmazlığı” güvencesine sahiptir. Haysiyet güvencesi yönünden özgür insanlar ile arasında fark bulunmamaktadır. Aksi kanıtlanmadıkça, bir hükümlü ile hapisane müdürü, haysiyet yönünden eşittir. Bu nedenle, infaz kanunu gözden geçirilirken mahpus haysiyeti ölçü alındı.
- 2) Eşitlik: Özgür kişiler ve mahpuslar arasında eşitlik ilkesine ciddi istisnalar getirildiği bir olgu olduğuna göre, eşit muamele, esasen mahpuslar açısından dikkate alınmalıdır. Yasa değişikliği ile, mahpuslara eşit işlem ve muamele ilkesi elden geldiğince gözetildi. Yüksek güvenlikli ceza ve tutukevlerinin kapatılmasına ilişkin değişiklik önerisinde mahpusların haysiyeti ve eşitliği ilkeleri öne çıktı.
- 3) Özgürlük: Mahpus, özgürlüğünden alıkonulmuş olsa da, hakları büyük ölçüde devam etmektedir. Hakları konusunda ve özellikle yaşam hakkının korunması bakımından devletin yükümlülüğü, özgür kişilerin hakları karşısındaki yükümlülüklerinden daha çoktur. Bu nedenle, yasa değişikliğinde elden geldiğince mahpus haklarına ilişkin güvencelerin pekiştirilmesine özen gösterildi.

Kanun teklifi, mahpus haklarına ilişkin olarak haysiyet, eşitlik ve özgürlük kavramları ekseninde değişiklikler içermektedir. Bununla birlikte, öncelik taşıyan bu acil değişiklik önerileri, daha kapsamlı değişiklik ve düzenleme gerekliliklerinin göz ardı edilmesine yol açmamalıdır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Çocukların cezalarının kapalı ceza infaz kurumu yerine çocuk eğitim evlerinde infazı, çocuk haklarına ilişkin gerekliliklere daha uygun olacaktır.

MADDE 2- 3. fıkranın *“Haklarında tutuklama kararı bulunanlar ile 11 inci madde kapsamına girenler hariç olmak üzere”* kısmının maddeden çıkarılması gerekmekte ve başkaca bir koşul aranmaksızın 18 yaşından küçük olan bütün tutuklu ve hükümlülerin çocuk eğitim evlerinde kalmaları kanunlaştırılmalıdır.

MADDE 3- Mahpus olan anne ve çocuğun koşullarına ilişkin düzenleme yapılması sağlık ve çocuğun korunması için gerekliliktir. Anayasal düzenlemeler ışığında korunması gereken menfaat açısından anne ve çocuğun sağlığı, çocuğun korunması esas alınmalıdır. Bu sebeple maddede yapılan değişiklikler gereklilik arz etmektedir.

MADDE 4- Hükümlünün hükümde gösterilen adresten taşınması ihtimal dâhilindedir. Ayrıca, yeni uygulama gereği artık resmi mernis adresi kullanıldığı için de, hükümlü yeni adresini cumhuriyet savcısına bildirmeyebilir. Hak kaybına sebep olmamak için, hükümlünün, hükümde yer alan adresine tebligat yapılamaması durumunda, mernis adresine tebligat yapılacağının yasa maddesine eklenmesi gereklidir.

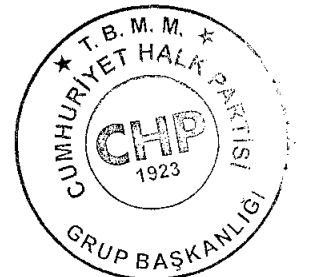
MADDE 5- Çocuk ceza infaz kurumu yasadan çıkarılmıştır. Bu nedenle c bendinden ‘çocuk’ kelimesi çıkarılmıştır. Maddenin d bendine *“en çok 1 haftalık süre”* ibaresi getirilerek, uzun süreli keyfi uygulamaların önüne geçilmek istenmiştir. Maddenin (e) bendindeki *“gözlem süresi 60 günü geçemez”* ibaresi, *“gözlem süresi 30 günü geçemez”* olarak değiştirilerek, hükümlünün çok uzun süre yalnız kalması engellenmelidir.

MADDE 6- Günde 1 saatliğine açık havaya çıkarılma durumu, insan sağlığını hem fizyolojik olarak hem de psikolojik olarak olumsuz etkileyeceğinden, bu sürenin 3 saate çıkarılması uygun olacaktır.

MADDE 7- Mahpusluk statüsü, kişinin bedenine ilişkin olarak özerk şekilde karar verme özgürlüğünü ortadan kaldırmaz. AİHM içtihatlarıyla çelişen ve hiçbir ölçülülük mülahazası içermeyen söz konusu düzenleme, ilga edilmiştir.

MADDE 8- Mahpusluk statüsü, kişinin bedenine ilişkin olarak özerk şekilde karar verme özgürlüğünü ortadan kaldırmaz. AİHM içtihatlarıyla çelişen ve mahpusu kendi bedeniyle ilgili kararı sebebiyle müeyyideye tabi kılan söz konusu düzenleme, ilga edilmiştir.

MADDE 9- Söz konusu a,c,e ve f bentleri madde metninden çıkarılmalıdır; zira, ifade özgürlüğü kapsamında kalan hususlar cezalandırılamaz.

MADDE 10- Kişilerin hapsedilmesi, kılıf kıyafetlerini seçme özgürlüğünü de içeren özel yaşam haklarını ortadan kaldırmaz. Mahkûmlara tek tip elbise uygulaması ya da hükümlülerin giyecekleri elbisenin kurumca belirlenmesi, insanlık dışı bir uygulamadır. Bu itibarla, ceza infaz kurumu idaresince verilen kıyafetleri giymemek veya verilen kıyafetlere kasten zarar vermenin ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezasını gerektiren eylemler arasında yer alması uygun değildir ve bu hususu düzenleyen bent ilga edilmelidir.

MADDE 11- Çocuklar, cezalarını kapalı infaz kurumlarında çekmemelidirler. Buna ilişkin madde mülga edildiğinden, bu fıkranın da mülgası gerekmektedir. Odaya kapatma cezası çocuk sağlığı açısından sakıncalı olduğundan, bu fıkra mülga edilmelidir.

MADDE 12- Çocuk hükümlülerin kapalı cezaevine konulmasına dair hüküm bu teklifle mülga edildiğinden, çocuk, kapalı ceza infaz kurumuna iade edilemez. Ayrıca, odaya kapatma cezası çocuk sağlığı açısından sakıncalı olduğundan, bu fıkra mülga edilmelidir.

MADDE 13- Tüm nakil istekleri, aileye ve ziyaretçilere yakın olma isteğinden kaynaklanmaktadır. Kişinin tecridine neden olacak uzak bir mesafede kalmayı devamlı kılacak bir uygulama, mahpusun ve yakınlarının özel ve aile yaşamı haklarına aykırı bir durum teşkil eder. Bu sebeple, hükümlülerin kendi istekleri ile bulundukları kurumdan başka kurumlara nakledilebilmeleri için gerekli koşullar arasında iyi hâl göstermelerinin, disiplin cezası almamış veya bu cezalarının kaldırılmış olması koşulunun bulunması isabetli değildir ve ilgili düzenleme ilga edilmelidir.

MADDE 14- Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, mahpusun yerleştirileceği ceza infaz kurumunun saptanmasında, mahpusun ailevi ve sosyal ilişkilerinin sürdürülebilmesinin de dikkate alınması gereken bir parametre olduğunu ifade etmektedir. Bkz.: AİHM, Avşar ve Tekin-Türkiye, 17 Eylül 2019, başvuru no: 19302/09 ve 49089/12, p.68 ve p.74.

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin Avrupa Cezaevi Kuralları başlıklı 12 Şubat 1987 tarih ve 87(3) no'lu tavsiye kararının öngördüğü 37 numaralı kurala göre: *"Tutukluların aileleriyle ve diğer kişi ya da kuruluş temsilcileriyle haberleşmesine ve kendilerine uygulanan rejimin, güvenlik ve tutukevi düzeninin zorunlu kıldığı kısıtlamalar dışında ve gözetim altında olmak koşuluyla, düzenli aralıklarla görüşmesine izin verilmelidir"*.

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin Avrupa Cezaevi Kuralları başlıklı 11 Ocak 2006 tarih ve 2006(2) no'lu tavsiye kararının öngördüğü 17.1 numaralı kurala göre : *"Mahpuslar, mümkün olduğunca evlerine veya sosyal rehabilitasyon merkezlerine yakın cezaevlerine yerleştirilmelidir"*.

Eklenmesi önerilen madde 56 A ile, yerleştirilecek ceza infaz kurumunun belirlenmesinde, aile ölçütünün dikkate alınması gerekliliği kural haline getirilmektedir.

MADDE 15- Bu maddenin 5., 6., 7., 8., 9., 10. ve 11. fıkraları metinden çıkarılmalıdır. Mahpusların hukuki yardımdan faydalanmaları önemli ölçüde kısıtlayan ve hatta tamamen ortadan kaldıran bu hükümler Anayasa ve ilgili yasalara açık aykırılık teşkil etmektedir.

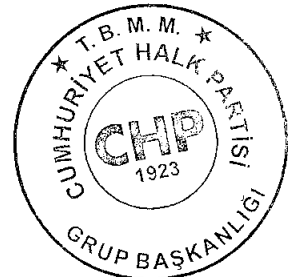
(8) numaralı fıkra dahilinde somut bir delil olan belgeye dayanılması, keyfi uygulamaların önünü kesecektir. Ayrıca, 6 ay süreyle tüm avukatlarla görüşme yasağı savunma ve hukuki destek alma hakkını bütünü ile kısıtlayan bir uygulama olduğundan, bu uygulamanın terk edilmesi gereklidir.

Bu maddeden kaldırılan 4., 9. ve 11. fıkralar, yeni bir madde olarak yasaya eklenmiştir. Olağanüstü dönemde KHK ile getirilen fıkraların yasalaşması kanuna ve Anayasa'ya aykırı olduğundan, fıkralar mülga edilmiş, ancak madde metinleri yeniden madde metnine eklenmiştir.

MADDE 16- Bir kısım gazeteler, haklarında yasaklanma, toplanma kararı olmamasına rağmen ve tutuklular ve hükümlülerce ücretleri ödendiği halde, "[k]urum disiplinini, düzenini veya güvenliğini bozan ya da tehlikeye düşüren, hükümlülerin iyileştirilmesi amacına ulaşmayı zorlaştıran yahut müstehcen haber, yazı, fotoğraf ve yorumları kapsayan" yayın olduğu gerekçesiyle, hükümlülere ve tutuklulara verilmeyebilmektedir. Söz konusu terimlerin anlamı belirsizdir ve haber ve fikir alma hakkının ve bilim ve sanat özgürlüğünün sınırlandırılmasında hukuk devleti ilkesine uygun şekilde kanunilik ölçütü ve demokratik bir toplumda ölçülülük gereğini (Anayasa m.2, m.13, m.26., m.27) karşılamamaktadır. Basın İlân Kurumu aracılığıyla resmî ilan ve reklam yayınlama hakkı bulunmayan gazetelerin ceza infaz kurumuna kabul edilmemesi, Anayasa'nın 25., 26. ve 28 maddelerine aykırıdır. Yine yabancı dilde yayımlanmış gazete ve dergilerin ceza infaz kurumuna kabul edilmesinde Adalet Bakanlığı'nın yetkili olması, keyfiliğe davetiye çıkarmaktadır ve Anayasa'nın anılan maddeleriyle 2. maddesini ihlal etmektedir. Değinen sebeplerle, 5275 sayılı Kanunun 62 nci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmaktadır. Ayrıca, cezaevi idaresinin keyfi uygulamasının önüne geçilmesi için, maddeye 5. fıkranın eklenmesi zaruridir.

MADDE 17- İletişim hakkının bir kısım suç ve suçlular yönünden kısıtlanabilir olması durumu, infazda eşitlik ilkesine aykırıdır. Kaldı ki, düzenlemede kullanılan "tehlikeli hâlde bulunan" ibaresi belirsizdir ve telefonla görüşme hakkının kimler bakımından sınırlandırabileceğini öngörülebilir şekilde ortaya koymamaktadır. Üstelik, telefon görüşmesi idarece dinlenmekte ve kayıt altına alınmaktadır ve şu halde hukuka aykırı bir durumun oluşup oluşmadığını somut olarak değerlendirme imkanı da her zaman için sabittir. Cezaevi idaresinin keyfi değerlendirmesine açık söz konusu düzenleme, haberleşme hakkının sınırlandırılması bakımından kanunilik ve ölçülülük ilkelerinin gereklerini karşılamamaktadır. Bu nedenle, ilgili düzenleme, madde metninden çıkarılmalıdır.

MADDE 18- Hastanelerin mahkûm koğuşları her ne kadar hapisane olmasa da, buradaki kısıtlama ve tedbirler, gerek sağlık açısından gerekse insani açıdan gereksiz ve hatta kabul edilemeyecek kapsamdadır. Kamuoyunda da yer alan bazı örneklerden de bilindiği gibi, felçli tutsakların bile kelepçeli olarak burada tutulmaları kabul edilemezdir. Bu nedenle, madde metninde yer alan "mahkûm koğuşlarında" ibaresi kaldırılmalıdır.

MADDE 19- Mahpusların temel gıda ve sağlık koşullarına ilişkin düzenleme yapılmıştır. Cezaevlerinde tutuklu ve hükümlülerle yapılan görüşmelerde suların aşırı kireçli olduğundan bahisle, hükümlü ve tutukluların kantinden para ödeyerek içme suyu aldıkları, yeterli mali gücü olmayanların sağlıklı içme suyundan mahrum kaldıkları tespit edilmiştir. Sağlıklı suya mahkûmların ücret ödemeksizin ulaşmalarının sağlanması devletin görevi olduğundan, madde metninin açıklayıcı bir şekilde değiştirilmesi gereklidir.

MADDE 20- Keyfiliğe engel olmak için kurum üst amirince verilecek olan kararın yargı denetimine tabi olduğu açıkça madde metnine eklenmelidir.

MADDE 21- Hükümlü ya da tutuklunun ruh sağlığının korunması için gezinme ve spor yapma saatinin uzatılması, daha insani bir yaklaşımdır.

MADDE 22- Vefa ve veda hakkı, iyi halli olup olmadığına bakılmaksızın bütün tutuklu ve hükümlülere tanınmalıdır. Verilen bu mazeret izinlerinde yol ve personel giderlerinin hükümlü tarafından önceden yatırılması gerekmekte olup, istenen rakamlar çok yüksektir. Bunun için, bu maddeye herhangi bir ücret veya masraf alınmayacağı şeklinde bir ek yapılmalıdır.

MADDE 23- Maruz kaldıkları ağır bir hastalık, engellilik veya kocama nedeniyle hayatlarını yalnız idame ettiremeyen ve koşullu salıverilmesine üç yıl veya daha az süre kalan hükümlülere ilişkin rapor alma süreçlerinin, hakkaniyet ile yürütülebilmesi için, bağımsız kuruluşlarda gerçekleştirilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 24- Henüz hükmü kesinleşmemiş bir kişinin yüksek güvenlikli infaz kurumunda kalması, hakkaniyetli bir yaklaşım değildir. Ayrıca, maddenin üçüncü fıkrasındaki “çocuk” ibareleri çıkarılmıştır.

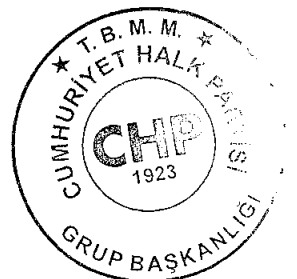
MADDE 25- Tek tip elbise uygulamasını esas alan, insan onuru ile bağdaşmayacak ve eşitlik ilkesine aykırı olan bu madde kaldırılmalıdır.

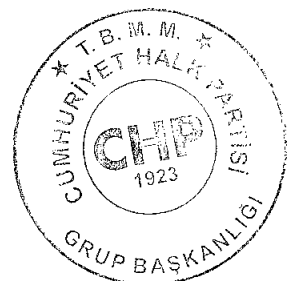
MADDE 26- İnfazda eşitlik ilkesine aykırı olduğundan kaldırılmıştır.

MADDE 27- 5275 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesi OHAL döneminde çıkarılan KHK yasalaşarak yürürlüğe girdiğinden ve bu durum Anayasa’ya aykırı olduğundan, kaldırılmıştır.

MADDE 28- 5275 sayılı Kanunun geçici 7 nci maddesi OHAL döneminde çıkarılan KHK yasalaşarak yürürlüğe girdiğinden ve bu durum Anayasa’ya aykırı olduğundan, kaldırılmıştır.

MADDE 29- 5275 sayılı Kanunun geçici 8 nci maddesi OHAL döneminde çıkarılan KHK yasalaşarak yürürlüğe girdiğinden ve bu durum Anayasa’ya aykırı olduğundan, kaldırılmıştır.

**MAHPUS HAYSİYETİ VE HAKLARI IŞIĞINDA CEZA VE GÜVENLİK
TEDBİRLERİNİN İNFAZI HAKKINDA KANUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 5275 sayılı Kanunun 11 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2- 5275 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Bu tesislerde bulunan çocuk hükümlüler kapalı ceza infaz kurumlarına gönderilmezler.”

MADDE 3- 5275 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “Adli Tıp Kurumunca düzenlenen ya da Adalet Bakanlığınca belirlenen tam teşekküllü hastanelerin sağlık kurullarınca düzenlenip Adli Tıp Kurumunca onaylanan rapor üzerine,” ibaresi “Adalet Bakanlığınca belirlenen Devlet veya üniversite hastanelerinin düzenledikleri rapor üzerine,” şeklinde, dördüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan ‘bir yıl altı ay’ ibaresi ‘üç yıl’ olarak değiştirilmiş, beşinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış ve altıncı fıkrasında yer alan “ve toplum güvenliği bakımından ağır ve somut tehlike oluşturmayacağı değerlendirilen” ibaresi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 4- 5275 sayılı Kanunun 20 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “adres,” ibaresinden sonra gelmek üzere “hükümlünün bu adreste bulunmaması durumunda mernis adresine” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 5- 5275 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde yer alan “Kadın, çocuk ve genç hükümlüler” ibaresi “Kadın ve genç hükümlüler” şeklinde, (e) bendinde yer alan “altmış günü” ibaresi “otuz günü” şeklinde değiştirilmiş; (d) bendinde yer alan “kabul tarihinden başlayarak” ibaresinden sonra gelmek üzere “en çok bir haftalık sürede” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 5275 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan ‘bir’ ibaresi ‘üç’ şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 7- 5275 sayılı Kanunun 26 ncı maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 8- 5275 sayılı Kanunun 40 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (g) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 9- 5275 sayılı Kanunun 42 ncı maddesinin ikinci fıkrasının (a), (c), (e) ve (f) bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 10- 5275 sayılı Kanunun 43 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (g) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 11- 5275 Kanunun 46 ncı maddesinin sekizinci ve dokuzuncu fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 12- 5275 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin beşinci fıkrasının (g) ve (h) bentleri ile sekizinci fıkrasının ikinci cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 13- 5275 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 14- 5275 sayılı Kanunun 56 ncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(2) Bu Kanunun 53 üncü, 55 inci ve 56 ncı maddelerine göre yapılacak nakiller, hükümlünün aile bireylerinin ikametgâhı dikkate alınarak yapılır. Nakil, aynı il sınırları içerisinde yer alan başka bir kuruma yapılır, aynı il sınırları içerisinde başka bir kurum yoksa bu ile sınırı olan diğer bir ildeki kuruma yapılır.

MADDE 15- 5275 sayılı Kanunun 59 uncu maddesinin dördüncü, beşinci, altıncı, yedinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, sekizinci, dokuzuncu, onuncu ve onbirinci fıkraları yürürlükten kaldırılmış, sonraki fıkralar buna göre teselsül ettirilmiştir.

“(4) Görüşme sırasında, hükümlünün avukatına veya avukatın hükümlüye verdiği belge veya belge örnekleri, dosyalar ve aralarındaki konuşmaya ilişkin olarak kendilerinin tuttukları kayıtlar incelenemez; hükümlünün avukatı ile yaptığı görüşme dinlenemez ve kayda alınamaz.

(5) Hükümlünün terör örgütünü veya diğer suç örgütlerini yönlendirdiğine, bu örgütlere emir ve talimat verdiği mesajlar ilettiğine dair belge elde edilmesi hâlinde Cumhuriyet başsavcılığının istemiyle hükümlünün bahsi geçen avukat veya avukatlarla görüşmesi infaz hâkimince altı ay süreyle yasaklanabilir. Yasaklama kararı, hükümlüye ve yeni bir avukat görevlendirilmesi için derhal ilgili baro başkanlığına bildirilir. Cumhuriyet başsavcılığı baro tarafından bildirilen avukatın değiştirilmesini baro başkanlığından isteyebilir. Bu fıkra hükmüne göre görevlendirilen avukata, 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 13 üncü maddesine göre ücret ödenir.

(6) İnfaz hâkimi tarafından bu madde uyarınca verilen kararlara karşı 4675 sayılı Kanuna göre itiraz edilebilir.

(7) Bu madde hükümlerine göre tutuklular hakkında karar vermeye, soruşturma aşamasında sulh ceza hâkimi; kovuşturma aşamasında mahkeme yetkilidir.”

MADDE 16- 5275 sayılı Kanunun 62 ncı maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmış ve aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(5) Hakkında yasaklanma, toplatma kararı verilmemiş olan günlük gazetelerin hükümlüye verilmesi, üçüncü fıkra gerekçe gösterilerek engellenemez.”

MADDE 17- 5275 sayılı Kanunun 66 ncı maddesinin birinci fıkrasının üçüncü cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 18- 5275 sayılı Kanunun 71 inci maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan “hastanelerinin mahkûm koğuşlarında” ibaresi “hastanelerinde” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 19- 5275 sayılı Kanunun 72 ncı maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “besin verilir ve” ibaresinden sonra gelmek üzere “kireçten uygun oranda arındırılmış sağlıklı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 20- 5275 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinin sekizinci fıkrasına üçüncü cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Kurum üst amirince verilecek karara karşı hükümlü ve tutuklu itiraz edebilir.”

MADDE 21- 5275 sayılı Kanunun 87 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan ‘bir’ ibaresi ‘üç’ şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 22- 5275 sayılı Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Hükümlülük süresinin onda birini iyi hâlle geçirmiş olanlara” ibaresi ve ikinci fıkrasında yer alan “Bu Kanunun 25 inci maddesi kapsamına girenler hariç, yüksek güvenlikli ceza infaz kurumunda bulunanlar da dâhil olmak üzere, güvenlik bakımından sakınca oluşturmaması koşuluyla tehlikeli olmayan” ibareleri madde metninden çıkarılmış ve ikinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Mazeret izinlerinin yerine getirilmesinde hükümlüden veya tutukludan masraf ve gider talep edilemez.”

MADDE 23- 5275 sayılı Kanunun 105/A maddesinin üçüncü fıkrasının b) bendinin ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ağır hastalık, engellilik veya kocama hâli, Adalet Bakanlığınca belirlenen tam teşekküllü hastanelerin sağlık kurullarınca düzenlenen bir raporla belgelendirilmelidir.”

MADDE 24- 5275 sayılı Kanunun 111 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmış; üçüncü fıkrasında yer alan ‘Kadın, çocuk ve gençlik’ ibaresi “Kadın ve gençlik” şeklinde, “kadınlar, gençler, çocuklar” ibaresi “kadınlar, gençler” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25- 5275 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 26- 5275 sayılı Kanunun geçici 2 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 27- 5275 sayılı Kanunun geçici 6 ncı maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 28- 5275 sayılı Kanunun geçici 7 nci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 29- 5275 sayılı Kanunun geçici 8 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 30- 5275 sayılı Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 10- (1) 01.07.2021 tarihine kadar işlenen suçlar bakımından; 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun kasten öldürme suçları (madde 81, 82), üstsoya, altsoya, eşe veya kardeşe ya da beden veya ruh bakımından kendisini savunamayacak durumda bulunan kişiye karşı işlenen kasten yaralama ve neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama suçları, cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar (madde 102, 103, 104, 105), özel hayata ve hayatın gizli alanına karşı suçlar (madde 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138), uyuşturucu veya uyarıcı madde imal ve ticareti suçu (madde 188) ve İkinci Kitap Dördüncü Kısım Dördüncü, Beşinci, Altıncı ve Yedinci Bölümünde tanımlanan suçlar ile 12/4/1991 tarihli ve 3713 sayılı Terörle Mücadele Kanunu kapsamına giren suçlar hariç; bu Kanunun 105/A maddesinin birinci fıkrasında yer alan “bir yıl”lık süre “iki yıl” olarak uygulanır.”

MADDE 31-Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 32-Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

